

[Torben Lund]

gen og de radikale, ønsker at fratage sø- og handelsretten kompetencen i funktionær- og ansættelsessager. Det var overraskende for os, ikke mindst i betragtning af, at de parter, som får deres tvister afgjort i sø- og handelsretten – og det gælder både arbejdsgiver- og erhvervsorganisationerne og også lønmodtagerorganisationerne – i enighed har bedt folketinget om at lade være med at flytte funktionær- og tjenestemandssagerne væk fra sø- og handelsretten og over i byretten.

Tværtimod har de udtrykt stor tilfredshed med sø- og handelsretten og stor tillid til sø- og handelsrettens afgørelser. Det er jo ikke alle domstole her i landet, som kan præstere et så flot skudsmål fra sine potentielle parter som det, der er kommet til udtryk i forhold til sø- og handelsretten, men det har altså ikke kunnet formilde justitsministeren og heller ikke de radikale.

Hvis der havde foreligget en væsentlig aflastning af højesteret, kunne man måske have sagt, at aflastningshensynet havde været overvejende i forhold til parternes ønske om at bevare sø- og handelsretten som retsinstans, men her kommer i virkeligheden det helt groteske frem. Det viser sig jo, at der i funktionær- og ansættelsessagerne ikke er nogen aflastning af højesteret. Det drejer sig om ca. 10 domme om året, der skal afgøres i højesteret efter den gældende praksis, men jeg forstår, at der er en del prestige i sagen, prestige for justitsministeren og for justitsministeriet.

Derfor har vi lavet et nyt ændringsforslag, og jeg skal bede om, at man fra regeringens og fra de radikales side overvejer at støtte dette ændringsforslag, hvorefter parterne kan begære en sag henvist til sø- og handelsretten, hvis de ønsker det.

Den anden del og det andet ændringsforslag går på konkursdommene fra sø- og handelsrettens skifteafdeling, vel at mærke domme, hvor der medvirker sagkyndige meddommere. Her må jeg nok sige, at man foretager en afgørende deklassering af sø- og handelsretten, hvor man fuldstændigt ser bort fra den særlige ekspertise, som findes i sø- og handelsretten på dette område. Og vel at mærke uden nogen som helst begrundelse.

Retsplejerådet anbefaler, at man lader være med at flytte anken af disse afgørelser væk fra højesteret og over i østre landsret. Og så siger retsplejerådet: for dér sidder jo

lærde folk, som også ved, hvad virkeligheden drejer sig om. Videre siger retsplejerådet, at hvis hensynet til en aflastning af højesteret er så afgørende i disse sager, ja, så kan det da overvejes.

Vi har så undersøgt, hvor mange sager det drejer sig om. I 1984 drejede det sig om præcis ingen sager. Der var slet ikke nogen ankesager til højesteret fra sø- og handelsrettens skifteafdeling, ikke om domme i hvert fald. Og i 1985 var der præcis 5 ankesager fra denne skifteafdeling. Ikke desto mindre vælger man nu at flytte sø- og handelsretten bort fra det niveau, den har i dag, og hen til et byrets niveau.

Jeg vil gerne komme med et tilbud til regeringen og til de radikale. Det tilbud går ud på, at hvis regeringen og de radikale vil støtte vores to ændringsforslag, så vil vi på trods af andre mangler ved dette lovforslag vælge at støtte regeringens forslag, sådan at det samler fuld tilslutning her i folketinget.

Jeg vil bede jer overveje det alvorligt her under tredjebehandlingen.

Hagen Hagensen (KF):

Vi har under arbejdet med lovforslaget vendt og drejet forholdene, og vi finder, at der ikke er grund til at gå ind på de nu af hr. Torben Lund anbefalede ændringsforslag.

Det er ikke et spørgsmål om at fratage sø- og handelsretten noget, som hr. Torben Lund siger, endside deklassere sø- og handelsretten, og der er ej heller nogen egentlig prestige i denne sag. Der er bare det enkle, at vi ønsker at få en ensartet retsplejeordning, så vidt det overhovedet kan nås, og det når vi ved at vedtage lovforslaget i den form, som blev givet det af flertallet ved anden behandling.

Vi kan derfor ikke gå ind på at drøfte videre nogen af de ændringsforslag, der er stillet, og hr. Torben Lunds tilbud kan vi sådan set ikke tage imod.

Jeg synes, at vi normalt kan vedtage retsplejelove her i tinget i bred enighed. Det havde jeg også forventet at man kunne den gang, og det forhold, at der er nogle ganske enkelte forhold, som vi ikke har kunnet enes om, skulle dog ikke være årsag til, at vi ikke kunne vedtage retsplejeændringerne i bred enighed.